

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Podolka a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Obvodního soudu pro Prahu 9 na rozhodnutí sporu o pravomoc, za účasti žalobce I., a. s., a žalovaného Českého telekomunikačního úřadu, se sídlem Praha 9, Sokolovská 219, ve věci žaloby proti rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 9 pod sp. zn. 14 C 124/2005,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 1. 8. 2005 se obrátil Obvodní soud pro Prahu 9 na zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, s návrhem na rozhodnutí sporu o pravomoc (kompetenčního sporu), jehož stranou se cítí být. Druhou stranu kompetenčního sporu navrhovatel neoznačil; je však přesvědčen, že rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o námitkách proti exekučnímu příkazu, které u něj žalobce napadl žalobou, není rozhodnutím v soukromoprávní věci, nýbrž rozhodnutím o právech a povinnostech v oblasti veřejné správy. Rozhodnutí o exekučním příkazu, jakož i exekuční příkaz samotný, byly vydány mimo správní řízení za použití veřejnoprávní, správní a regulatorní pravomoci žalovaného; nejde přitom o rozhodnutí o konkrétních sporech mezi rovnými subjekty, nýbrž o výkon veřejné moci. Žalovaný navíc při vydávání rozhodnutí postupoval podle zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a měl tak postavení správce daně. Navrhovatel je proto přesvědčen, že není příslušný k rozhodování ve věci a žádá zvláštní senát o rozhodnutí v kompetenčním sporu.

Zvláštní senát nejprve zkoumal, zda jsou dány podmínky, za nichž může o věci jednat a rozhodnout; zjistil přitom, že návrh není způsobilý k věcnému projednání.

Úkolem zvláštního senátu je určovat příslušnost k vydání rozhodnutí v konkrétní věci uvedené v návrhu na zahájení řízení, vznikl-li v souvislosti s touto věcí kompetenční spor – tedy spor o pravomoc (nebo věcnou příslušnost) vydat rozhodnutí. Kompetenční spor může být buď kladný, jestliže si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana pravomocně rozhodla, nebo záporný, jestliže obě strany sporu popírají v totožné věci individuálně určených účastníků svou pravomoc vydat rozhodnutí (§ 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb.). Stranami

kompetenčního sporu přitom mohou být jednak soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, jednak soudy rozhodující v občanském soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Navrhovatel svou pravomoc popírá, a zjevně tedy nejde o kladný kompetenční spor. Ani pro existenci záporného kompetenčního sporu však nejsou dány předpoklady, protože tu není druhá strana, která by rovněž odmítala rozhodnout.

Podle navrhovatele je druhou stranou zřejmě soud ve správním soudnictví, jak to plyne z odůvodnění jeho návrhu; věc by tedy spadala pod § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., který se týká kompetenčních sporů mezi soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví. Jak však plyne ze soudního spisu, žalobce napadl rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 4. 3. 2005 ve věci námitek proti exekučnímu příkazu žalobou podanou k Obvodnímu soudu pro Prahu 9 – coby soudu v občanském soudním řízení – dne 9. 5. 2005. Takto zahájenému řízení, které dosud běží, nepředcházelo řízení u soudu jednajícího ve správním soudnictví, a žádný takový soud se tedy ke své případné pravomoci vůbec nemohl vyjádřit, natož aby ji popíral. Pro vznik záporného kompetenčního sporu přitom nepostačuje nevůle jednoho orgánu rozhodovat: je třeba, aby se k otázce své pravomoci kvalifikovaně vyslovily obě strany kompetenčního sporu, což se v tomto případě nestalo. Má-li navrhovatel za to, že rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu je rozhodnutím o subjektivním veřejném právu, které by měl přezkoumávat soud ve správním soudnictví, nezbyvá mu než zastavit řízení v souladu s § 104b odst. 1 občanského soudního řádu a poučit žalobce o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví. Teprve bude-li taková žaloba podána, uváží o své pravomoci i správní soud; až poté se ukáže, zda je tu zapotřebí rozhodnutí zvláštního senátu. Nelze se totiž obracet na zvláštní senát, dokud soud nevyčerpal zákonem předepsané možnosti postupu.

Projevuje se zde i zásada ekonomie řízení: není vyloučeno, že poté, co soud zastaví řízení, účastník zůstane nečinný. Rozhodnutí, jímž se určuje pravomoc, by pak zůstalo jen prázdným aktem. Především však navrhovatel nemůže předjímat závěr správního soudu o jeho vlastní pravomoci; pokud správní soud věc projedná, rozhodování zvláštního senátu tu nebude mít místa.

V souzené věci tak dosud nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Návrh byl proto odmítnut jako předčasný, a to za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

Konf 86/2005-6

JUDr. Karel Podolka
předseda zvláštního
senátu